

Η ΑΓΟΡΑ

Σάν ρεῦμα στὸ καλῶδιο τρέχουν οἱ ἄνθρωποι στὴν ἀγορὰ
κι ἀνάβουν τὰ μεγάλα φῶτα
κόλλᾶνε στοὺς μαγνήτες τοιρίζοντας στὴ φωτιά
κι οἱ ἔμποροι στὰ μάτια ἔχουν σπίθες.
Ἡλεκτρίζεται ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ τὸ πλῆθος φωτίζεται χλωμὸ
ἵστερα πάλι σὲ χρυσὲς ἀνταύγειες
λάμπει στριφογυρίζει ὁ κόσμος
σάν τὰ χρυσόψαρα σὲ κρυστάλλινες γυάλες.

Πλέουν καὶ τρεχαντήρια στὸ ἀνθρώπινο μῆκος
τ' ἀγόρια μὲ τὰ πιστά κορίτσια τους
σφιγμένα τρυφερά τὰ ζευγαράκια
τρεμοσβήνουν τὶς λεπτὲς γραμμὲς τῶν σωμάτων τους.
Τὰ πουλάκια μου κτυπώντας ζωηρὰ χέρια καὶ πόδια
φτερουγίζουν μέσα στὶς ἀφίσσες
μὲ ψιθύρους θαυμασμοῦ ἀκολουθοῦν τὸν καλπασμὸ τοῦ χρόνου.

Κάτω ἀπὸ τὶς φωτεινὲς ἐπιγραφὲς
λάμπει καὶ τὸ χαμόγελο τοῦ Γιάννη καὶ τῆς Μαρίας.
Τὸ βράδυ ἐλιγμοὶ τοὺς βγάζουν στὰ μισόφωτα
ν' ἀλλάξουν ἴσκιο καὶ χρωματισμὸ στὸ αἶσθημά τους
ἐνῶ οἱ ἀκοίμητοι μεγάλοι ἔμποροι
οἱ χοντροὶ καλοὶ νοικοκυραῖοι
ἀργυρνοῦν στὴν ἀγορὰ τὸ ἐμπόρευσμά τους.
Ἔχουν χρυσὸ ἄργυρο ἀσήμι
πορφῦρες μετὰξια κόκκινα
ξύλα ἀρωματικά
καὶ κάθε σκεῦος ἐλεφάντινο
καὶ κάθε σκεῦος τῆς φωτιᾶς
ἔχουν χαλκὸ σίδερο μάρμαρο
λάδι καὶ θυμιάματα
μύρο καὶ λιβάνι
ἀνδράποδα καὶ ψυχὲς ἀνθρώπων.

Κομοτηνὴ — 1971

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Θηρία τῆς ἀμμουδιάς στὰ ἑλληνικὰ περιγιάλια
καὶ γοργόνες μικροϊδιοκτητῶν ποὺ πίνουν καφέ
καὶ βγάζουν καπνὸ ἀπὸ τὰ ρουθούνια.
Τ' ἀγόρια τους φορᾶνε ἀνοιχτὰ πονκάμισα
γὰ φαίνεται τὸ πούπουλο
ποὺ μαίνεται στὸ στήθος τους,
τροχὰ παιδιὰ χτυπᾶνε σάν ταυρόπουλα
τὶς ὀπλὲς τους στὴν ἀμμουδιά.
Στὶς τέντες ἀποκάτω
σοφὰ τετράποδα μὲ μαῦρα γυαλιὰ
ἐρευνοῦν τὰ σκοτάδια στὸ βάθος φλιτζανιοῦ.